

Hej I Skrøbelev menighedsråd.

Her kommer fortsættelsen på den gamle men nok ikke helt glemte historie om den sidste henrettelse på Langeland. Alle oplysningerne er fra folketællinger og kirkebøger. Mine søskende og jeg forsøger at finde vore rødder, og snarest muligt vil vi prøve at finde mindestenen på Skrøbelev hede, som fortæller om begivenheden. Vores farmor var enebarn, hun blev gift og flyttede til Ringe, senere til Ansager i Jylland, hvor vi stammer fra.

Venlig hilsen Alice Ravnholt

Den sidste henrettelse på Langeland fortsat.

For 10 år siden bragte kirkebladet for Longelse-Fuglsbølle-Skrøbelev sogne en artikel om den sidste henrettelse på Langeland skrevet af byarkivar Jens Møllerup. Det er jo en forfærdelig historie, som slutter med at fortælle om den ulykkelige Ellen, som sad 20 år i tugthuset. Hun blev så benådet og henslæbte sine sidste år i fattiggården i Tullebølle, hvor hun gik under øgenavnet "Ellen Tugthus". Deres barns skæbne har ikke kunnet efterspores.

Men det er den blevet nu, for Jørgine Kathrine Hansen, som Niels Arent og Ellens datter kom til at hedde, er min tipoldemor. Allerede i 1845 optræder både Ellen Tugthus og Jørgine i en folketælling fra Tullebølle, hvor Ellen står som væver. Så Ellen har højst siddet i arresten i Rudkøbing i 10-11 år. 5 år senere bor de også begge to i Tullebølle, Lykkeby.

I 1860 var der igen folketælling i Tullebølle, og da boede moderen Ellen og datteren Jørgine alene i et hus sammen med Jørgines lille søn. Da var Ellen 52 år, Jørgine 28 år og sønnen, min oldefar, 1 år. Oldefar var uægte barn og voksede op i huset hos sin mor og mormor. Min oldefars far blev senere gift og rejste til USA med sin familie.

Ellen Tugthus blev temmelig gammel, hun døde som 83 årig og blev begravet på min farmors 7 års fødselsdag. Hun havde boet hos min oldefar og min oldemor til sidst og fik fattigunderstøttelse. I huset ved siden af boede Jørgine Kathrine Hansen sammen med en noget ældre mand, de var begge under fattigforsørgelse.

Jørgine Hansen døde i 1899, da hun var 66 år. I kirkebogen står der, hun døde af drukning som følge af en ulykke. Da var min farmor 16 år.

Det fortælles om "Gine Ellens" at hun havde en gås men ingen gase. Om foråret tog hun gåsen under armen og gik om til en nabokone med den, hvor den blev sat ud til gasen, mens de fik en tår kaffe. De æg, gåsen

lagde derefter, blev lagt ind i sengen til Ellen, som åbenbart lå det meste af tiden på sine gamle dage. Jørgine solgte så gæslingerne og tjente lidt på det.